

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XII

1/2014

apríl

Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,
čas neúprosne ukrája z tretieho mesiaca, čo je termín pre vydanie nášho Polazníka a pre mňa čas oboznámiť vás s dianím v obci. Rok 2014 sme spoločne, v priateľskej atmosfére, začali prípitkom, gratuláciami a práním všetkého toho najlepšieho pri obecnom úrade za hrmotu krásneho ohňostroja a ja verím, že sa nám tie pránia a plány na tento rok aj splnia.

Neobyklá zima

Tohtoročná zima ani z ďaleka nepripomínala klasickú zimu v Papradne, ale na druhej strane sme sa nenarobili pri odpratávaní snehu z dvorov a za celú zimu sa v obci ohňalo iba dvakrát. Ešte začiatkom zimy ste mnohí dostali na základe monitoringu obce stavebnou komisiou výzvu na zvedenie dažďovej vody zo stiech tak, aby nevytekala na miestne komunikácie a tiež namontovanie snehových záchytov. Našťastie snehu nebolo, tak neboli ani problémy s padnutým snehom na cestu, no budúca nemusí byť taká mierna. Tiež si treba uvedomiť, že na opravu miestnych komunikácií sme zobrali nemalý úver a voda vytekajúca na nový asfalt určite nepredĺži ich životnosť.

Oddychová zóna, turistické chodníky, pomoc z eurofondov

Pôvodne som počítal, že s rozoberaním budovy za obecným úradom začneme niekedy v apríli a oslovil som dobrovoľné zložky obce, ktoré ochotne prisľúbili pomoc na príprave tohto priestoru, čo si úprimne vážim. Vďaka počasiu sme s partiou vykonávajúcou menšie obecné služby s predstihom mohli začať prípravu plochy za OÚ a ako ste si mohli všimnúť, plocha na vybudovanie oddychovej zóny je takmer pripravená a môžeme realizovať projekt "Úprava verejného priestranstva za OÚ" financovaný z eurofondov. Na tomto novom priestranstve by sme chceli postaviť aj pekné a praktické pódium na organizovanie letných akcií. Ďalší rozbehnutý projekt prefinancovaný z eurofondov je vybudovanie turistického chodníka, ktorý som už spomenul v ostatnom vydaní nášho štvrťročníka. V krátkej dobe budú na miestach, ktoré vybrali naši turisti, osadené drevené prístrešky aj s informačnými tabuľkami, ktoré budú súčasťou tohto

Okrem iného je to aj rok volieb

Tešíte sa na tento rok? Možno vás čaká nejaký významný životný zlom – maturita, svadba, prvá práca alebo odchod na dôchodok.

A hoci niektorých z nás nič také významné nečaká, neznamená to, že to bude iba taký bežný rok. Záleží veľa aj na nás.

Tento rok však nebude úplne bežný ani zo spoločenského hľadiska. Rok 2014 zvykne nazývať aj super volebný – voľbu prezidenta sme už absolvovali, v máji nás čakajú voľby do Európskeho parlamentu a na jeseň komunálne voľby. Obidvoje voľby sú dôležité – niekedy sme k tomu ľahostajní alebo nahnevani, ale patríme do Európskej únie a je dôležité, kto nás tam zastupuje a aké hodnoty vyznáva.

A komunálne voľby sa bytostne týkajú každého z nás, kto v obci žije a komu nie je ľahostajné, kto nás reprezentuje a kam obec smeruje.

Niekedy sa nám zdá, že niet koho voliť a na voľby nepôjdeme. Ale aké právo máme potom kritizovať? Tak nech nám rozum radí koho budeme voliť. (ap)

Tento rok nás prekvapilo netypické jarné počasie v zimnom období. Lyžiari si na Podjavorníku snehu veru neužili, ale zato my sme počas januárových prechádzok zostali neraz prekvapení. Nielenže sme natrafili na rozkvitnuté fialky či hríby, no okrem toho sme na Vrchovej stretli pastiera s ovečkami z tunajšej farmy, ktorý netradične (v januári) prechádzal so stádom oviec našimi lúkami.

turistického chodníka. Verím, že nepadnú za obeť primitívnemu správaniu hrdinov, ktorí dokážu ničiť úsilie a prácu niekoho druhého. Táto reakcia ma napadá v súvislosti s peknou informačnou tabuľkou, ktorú sme umiestnili pri parkovisku v centre obce a ktorú už dokázal niekto poškodiť. Nevieť pochopiť správanie dnešných „hrdinov noci“, ktorí schovaní pod kapučňou a pod rúškom tmy dokážu ničiť veci, ktoré zdobia obec a slúžia všetkým, dokážu poskakať po cudzom aute a ničiť cudzí majetok, ale za bieleho dňa nedokážu pozdraviť, alebo

pomôcť staršiemu človeku odniesť vedro s vodou. Ale vrátim sa k pozitívnym veciam.

Júnový sviatok kultúry

Tento rok bude u nás v obci veľká kultúrna akcia, ktorá bude tiež prefinancovaná v rámci projektu cezhraničnej spolupráce. Prípravy už bežia v plnom prúde. Je do nej zainteresovaných viacero folklórnych skupín z blízkeho okolia, ale aj od susedov z Moravy, takže vás srdečne pozývam 21. júna (sobota) do priestorov centrálnej

Pokračovanie na str. 2

Pokračovanie zo str. 1

zóny. A vzhľadom k tomu, že hlavným koordinátorom u nás je Lenka Jandušíková a Daniela Mahútová z Považského osvetového strediska, dovolím si povedať, že sa máme na čo tešiť. Do projektu som zahrnul aj technické vybavenie, čo prinesie nové ozvučenie kinosály nášho kultúrneho domu a to by malo byť funkčné už pri vystúpení heligónkarov. Tiež by sme chceli dovtedy vymalovať a vysprávkami opraviť steny kinosály, ktoré to už potrebujú.

V estrádnej sále sa nám podarilo zrekonštruovať a obnoviť zábradlie na balkóne a tiež sme poskytli drevo na opravu lavičiek na ihrisku TJ.

Novoty pre vás

Od januára sme od urbáru pozemkové spoločenstvo prevzali obecné hory do vlastnej správy. Starosť a robota naviac, ale urobíme všetko, aby sa táto zmena pozitívne odrazila na hospodárskom výsledku. Tento rok som požiadal Denisu Macošincovú a Petru Mikitovú, či by boli ochotné pomôcť pri tvorbe Polazníka a teším sa, že ponuku na rozšírenie redakčnej rady prijali. Ako poznám tieto slečny, zmena sa v našom periodiku určite pozitívne odrazí.

Novinkou v našej obci je poskytovanie bezplatného právneho poradenstva pre občanov, ktorí majú u nás trvalý pobyt. Je bezplatné pre našich občanov a právničku platíme z obecného rozpočtu. Mal som takúto službu vo volebnom programe a som rád, že sme tento rok vďaka tým poslancom, ktorí boli pri schvaľovaní rozpočtu, dokázali na ňu nájsť prostriedky. Veľakrát stačí dobrá odborná rada, či napísanie jednoduchej výpovede zo zmluvy a problém je vyriešený. Za každú takúto pomoc si kaž-

dý právnik účtuje a mám dobrý pocit, keď viacerým občanom Papradna sme už mohli takto pomôcť. Ide hlavne o ľudí, ktorí si finančne nemôžu takéto služby dovoliť a vďaka „šikovnosti“ podomových predajcov, či nebankových subjektov trpeli. Chcel som zaviesť určitú pravidelnosť pri tejto službe, tak bude poskytovaná v zasadačke OÚ každý druhý štvrtok (v marci: 13. 3 a 27. 3., v apríli: 3. 4. a 17. 4., v máji: 15. 5. a 29. 5., v júni: 12. 6. a 26. 6.). Kto má rozsiahlejší problém môže si ďalší postup dohodnúť s právničkou, ale toto už nie je financované v rámci poradenstva. Zmluva s právničkou je urobená tak, že v prípade nezájmu zo strany občanov jednoducho túto službu ukončíme.

Inak s komunálnym odpadom

Jednou vecou, ktorej sa trochu obávam, je zavedenie nového systému odpadového hospodárstva, ale verím, že je najvyšší čas na zmenu tohto systému a všetko dobre aj vďaka vzájomnej tolerancii a spolupráci dopadne. To, čo sa vo veľkých kontajneroch nachádza a za čo platíme na skládke, je vyhadzovanie peňazí. Žiadna obec Trenčianskeho kraja nemá trvalo prístupné veľkokapacitné kontajnery. Obec máme peknú a miesta, kde sú kontajnery kazia celkový obraz obce a to nehovorím o pravidelných požiaroch. Tiež verím, že sa nenaplnia predpovede pár jednotlivcov, ktorí hovoria že odpady budú všade okolo nás. Verím, že sme spoločensky ďaleko pred komunitou, ktorá si robí smetiská v prostredí, v ktorom žije. Moja obava vychádza hlavne z toho, že na to malé auto, ktorým budeme zabezpečovať zvoz z uličiek, kde neprejde firma STRAKO, pripadá

viac domov, ako sme pôvodne s poslancami počítali. Veľké auto vezie smeti priamo na smetisko a malé, obecné ich zvezie do veľkorozmerového kontajnera za školu, odkiaľ ich na druhý deň firma Strako odvezie na smetisko. Odpad sa tu nezdrží ani tak dlho, ako keď sa teraz celý týždeň hromadí v kontajneroch. Ideme do nového systému a určite vzniknú problémy, ale problémy sú na to, aby sa riešili. Do budúcnosti by som chcel prejsť na optimálny systém, kde by každý platil toľko, koľko odpadu sa mu odvezie. Chcem vás požiadať, aby ste si čím skôr kúpili odpadové nádoby vzhľadom k tomu, že kontajnery budú v najbližšej dobe stiahnuté. Tiež vás chcem opätovne požiadať o parkovanie vo dvoroch, lebo ak bude cesta neprejazdná pre zaparkované auto na ceste, odpad nemôžu vyviezť. Výzvu sme už niekoľkokrát opakovali, ale ju na niektorých uliciach neakceptujete, po tejto prídu aj sankcie. Nie som zástanca represii a pokutovania, ale toto je vážna vec, ktorá následne spôsobí problémy a preto som požiadal o spoluprácu policajtov dopravnej polície, s ktorými budeme pred vývozmi prechádzať celú obec. Nemusia vás pokutovať hneď, ale porušenie zákona zdokumentujú a budete predvolaní v rámci správneho konania a tam sú postihy ešte vyššie ako pri blokovaní konaní.

Ešte spomeniem niečo z tých väčších vecí, ktoré by som chcel do volieb stihnúť. Máme už rozbehnuté výberové konanie na spracovanie nového územného plánu obce, ku ktorému bude určite aj verejné zhromaždenie a ku ktorému si môžete pripraviť aj vaše návrhy a pripomienky, ktoré sa budú prehodnocovať a zapracúvať do tohto plánu: rozšírenie verejného vodovodu v časti „Zboranovce“, oprava miestnej komunikácie, ktorá sa ťahá súbežne s hlavnou cestou okolo riek, dopravné značenie

výjazdov miestnych komunikácií na hlavnú cestu, ktoré by sme mali mať, nakoľko pri vzniku dopravnej nehody na takomto neoznačenom mieste môže prinejsť obci problémy. S poslancami obecného zastupiteľstva sa budeme snažiť nájsť prostriedky na vybudovanie toaliet na ihrisku TJ a v spolupráci s TJ aj tieto toalety postaviť. No a ešte by som chcel zabezpečiť spomaľovače rýchlosti na problémových miestach v obci. Ďalším problémom, ktorý musíme vyriešiť je chátrajúca budova dolnej škôlky a aj nevyužitá budova kováčne. Problém som už naniesol na zastupiteľstve, no riešenie je ťažké nájsť. Preto by som aj vás chcel požiadať o radu, návrh či riešenie, ktoré by pomohlo tento problém rozlúsknuť v prospech obce. V základnej škole budeme musieť rekonštruovať toalety (predbežné náklady cez 20.000 €), nakoľko nevyhovujú hygienickým normám a v materskej škole niekde pod základmi je porušený odpad, takže ďalšie problémy, ktoré budú s týmito budovami narastať. S problémami aj financie. Som presvedčený, že zastavenie premiestnenia škôlky do školy bol krok späť. Potvrdilo mi to už aj veľa z tých ľudí, čo podpísali petíciu a je otázka času, keď sa to bude musieť urobiť.

Čas na oddych

Život nie je iba o robote a starostiach a mali by sme si dopriať aj trochu oddychu. V priebehu roka budeme organizovať veľa kultúrnych akcií, na ktoré Vás srdečne pozývam. Najbližšie bude vystúpenie heligónkarov, stávanie mája či medzinárodný deň detí. Na záver moje úprimné poďakovanie skupine vykonávajúcej menšie obecné služby a vám všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľate na zveľadení obce, kultúrnom a spoločenskom dianí v Papradne.

Ing. Roman Španihel
starosta obce

V našej obci

BOLO

31. decembra

Posledný deň roka sme prežili každý po svojom. Turisticky založení občania sa od 12. hodiny zúčastnili tradičného **silvestrovského výstupu na Bukovinu** v susednej obci, vo večerných hodinách veľa občanov v našom **farskom kostolíku** poďakovalo modlitbami za uplynulý rok a časť občanov sa od 22. hodiny zhromažďovala pred obecným úradom a spoločne so starostom obce a poslancami OZ privítali Nový rok 2014. Okrem nádherného ohňostroja nechýbala dobrá nálada, hudba a občerstvenie.

18. januára

Opäť v plnej paráde

Tých, čo prijali pozvanie na tradičný **obecný ples**, vítali organizátori a ponúkli dobrý program. Hrala skupina Aretik, svoje umenie ukázala speváčka Marcela Laiferová, z Terchovej prišiel pozdrav a k ich piesňam sa v bare kultúrneho domu pridávali i hostia plesu. Nechýbala tombola, dobré jedlo, výborná atmosféra. O rok dovidenia.

22. februára

sa rodičia žiakov, učitelia a priatelia našej základnej školy zabávali na **35. plese rodičov**. Čakala ich krásne vyzdobená sála KD, veľmi pekný program, bohatá tombola, dobré jedlo, a pitie a hudba, to všetko prispelo k výbornej zábave.

1. marca

vrcholilo v Papradne fašiangové obdobie. Od 13. h putoval obcou smerom z dolného konca na horný **sprievod masiek**.

6. apríla

v estrádnej sále KD bolo v spolupráci OÚ, ZŠ a MŠ pripravená predajná výstavka „**Čaro Veľkej noci**“. Program pripravili deti MŠ.

BUDE

13. apríla

Kvetnou nedeľou sa začína Veľký týždeň, na svätých omšiach si pripomenieme príchod Ježiša do Jeruzalema a donesieme si bahniatka, ktoré nám pán farár požehná. V priestoroch pri OÚ, ZŠ a KD bude aj tradičný veľkonočný jarmok.

20. apríla

požívajú papradnianski turisti na **VI. ročník veľkonočného výstupu na Holý vršok** so zrazom priaznivcov turistiky o 13. h pri obecnom úrade.

Večer od 20. h. pozývame milovníkov hudby na **veľkonočnú discozábavu**.

27. apríla

potešíme priaznivcov ľudovej hudby, v KD sa stretnú na harmonikári na **V. ročníku prehliadky hry na heligónky**

30. apríla

od 18. h pred kultúrnym domom budeme **stavat' máj**

4. mája

o 10.30 h. v našom kostole bude slúžená **slávnostná omša k sviatku sv. Floriána** za účasti Dobrovoľných hasičov Papradnianskej doliny.

10. mája

sviatok **Deň matiek** oslávim v kinosále KD od 15. h s pozdravmi od detí MŠ, ZŠ a FS Podžiaran

11. mája

sa uskutoční výstup na Javorníky so stretnutím na Stratenci pri Troch krížoch, kde si uctíme spolu s priateľmi z Moravy pamiatku padlých v II. svetovej vojne

18. mája

sa bude konať v KD schôdza Združenia lesomajiteľov

25. mája

Memoriál Ivana Šípeka má moto: **Spievanky spod Javorníka** a bude súťažou detí v speve folklórnych piesní.

31. mája

Na Kolibe v Papradne bude organizované podujatie **Bačova cesta**, ktoré bude spojené s **oslavou Medzinárodného dňa detí**. O 18. h sa stretneme pred KD pri váňaní mája.

1. júna

prvú júnovú nedeľu rozozvučí o 15. h kinosálu KD **slávnostný koncert žiakov** Základnej umeleckej školy P. Bystřica – pobočka Papradno pod vedením Mgr. Juraja Šípeka

21. júna

sa uskutoční **II. ročník jánskych slávností „V srdci Javorníků“**, ktoré začnú slávnostnou omšou v kostole. Na festivale vystúpia folklórne skupiny Papradnianskej, Marikovskej a Štiavnickej doliny, sprievodnými podujatiami budú výstavka fotografií, večerný program s FS z Podbrezovej pod Bradlom, zábava a o 22. h „pálenie Jánskych ohňov“.

35. ples rodičov v plnej paráde

Koniec fašiangov v Papradne patrilo aj 35. plesu rodičov. 22. februára sa rozžiarila sála KD nielen svetlami a výzdobou, ale aj veselými, usmiateymi tvármi rodičov, starých rodičov a priateľov školy a pekným kultúrnym programom, ktorý pripravili aj žiaci z DFSK Papradňanček a Základnej umeleckej školy pri ZŠ Papradno. Dobrú náladu našartovali hneď pri vstupe do sály členovia výboru ZRS nielen darčekom a prípitkom, ale aj milými či dvojsmyselnými slovami i gestami na privítanie, veď vo väčšine plesajúcich spoznali svojich rovesníkov, kamarátov či susedov. Dobrá nálada rástla s dobrou hudbou Šípekovcov, ešte lepšou večerou a gradovala pri tombole, za ktorú patrí poďakovanie štedrým sponzorom. Veď vyhrať hrejivé potešenie, romantickú večeru či mikrovlnku, alebo riadny darčekový košík každého poteší.

Plesový večer nebol len o jedle, tanci či tombole. Bol predovšetkým o zanechaní každodenných starostí a povinností, o stretnutí sa kamarátov, rodičov s učiteľmi, o spomienkach na školské časy. O tom, že sa ples vydaril, svedčí i fakt, že mnohí odchádzali až na svitani o so vzájomnými sľubmi: O rok sa stretneme zas!

Fašiangy 2014

Môžeme napomôcť oživeniu svojej farnosti?

Svätý Otec František v apoštolskej exhortácii Radosť evanjelia (Evangelii gaudium) píše takto: „Farnosť nie je zastaralá štruktúra. Práve preto, že má veľkú pružnosť, môže nadobúdať rozličné formy, ktoré vyžadujú misijnú tvárnosť a tvorivosť pastiera i spoločenstva. ...

Prostredníctvom vlastných aktivít farnosť povzbudzuje a formuje svojich členov, aby boli činní v evanjelizácii. Je spoločenstvom spoločenstiev, svätých, do ktorej sa vysmädnúť prichádzajú napíť, aby vládali pokračovať v ceste, a centrom neustáleho misijného snaženia. Musíme si však uvedomiť, že výzva k obnove a reforme farností doposiaľ neprinesla dostatočné ovocie, ktorým by malo byť to, aby farnosti boli bližšie ľuďom a aby sa stali prostredím živého zdieľania a spolupráce a celkom sa zamerali na misijné poslanie“ (EG, 28).

S úžasom môžeme vnímať Božiu prozreteľnosť i v tom, že práve v Roku Sedembolestnej sa nám ponúka duchovná obnova ružencového bratstva (RB). Konali sme ju pod vedením otca dominikána Šimona Tyrola, ktorý spustil reformu nášho ružencového bratstva. Táto reforma spočíva v novom zápise všetkých členov RB, teda doterajších členov, ktorí chcú naďa-

lej byť členmi, ako aj tých, ktorí by do RB chceli vstúpiť. Každý má teda možnosť deklarovat', že svoje členstvo v RB berie vážne. Po uplynutí doby určenej na zápis môžeme s radosťou konštatovať, že mnohí naši farníci pochopili potrebu tejto reformy a odovzdali prihlášky za členov RB, konkrétne 81 za členov Živého ruženca, 53 za členov Svätého ruženca a 7 za členov Večného ruženca. (Podobne prebehla reforma aj v Brvništi, kde prihlášku odovzdali 49 do Živého ruženca a 18 do Svätého ruženca.) V Papradne teda vznikli 4 živé ruže (v Brvništi 3), ktoré – ak bude vôľa – sa môžu ďalej rozrastať. Teraz bude nasledovať voľba horliteľov ruží, horliteľov bratstva a finančnej komisie a následne sa členovia dohodnú na čase pravidelného stretávania a na spôsobe výmeny tajomstiev.

Čo by mala priniesť reforma ružencového bratstva?

Ak myšlienku reformy pochopíme správne, malo by v našej farnosti vzniknúť spoločenstvo ľudí, ktorí budú ochotní stretnúť sa raz za mesiac pri spoločnej modlitbe, aby zakúšali radosť zo spoločnej modlitby a tiež z toho, že sú jedným spoločenstvom s rovnakým cieľom. Malo by to byť naozaj živé spoločenstvo ľudí, ktorí sú ochotní riadiť sa Stano-

vami RB na Slovensku. Členovia RB sú veriaci, ktorí si osobitným spôsobom uctievajú Pannu Máriu a modlitbou posvätného ruženca vyprosujú pre seba, Cirkev a svet potrebné dobré. Cieľom každého člena RB je zároveň snaha o neustály pokrok v láske k Bohu a ľuďom, o neustále premieňanie modlitby na konkrétne skutky. Teda ide tu o skutočnú službu farskému spoločenstvu, nie iba o zápis do nejakého spolku. Živosť farnosti sa nemeria podľa množstva ľudí pozapisovaných všelikde, ale podľa ochoty jednotlivcov pochopiť zmysel svojho členstva v tom-ktorom spoločenstve a ochoty konať pre dané spoločenstvo.

A prečo stanovy? Je jasné, že tam, kde sa viacerí ľudia stretávajú, tam, kde spolu niečo vytvárajú, sú nutné isté pravidlá. Pre RB sú to Stanovy RB. Znakom zrelosti členov nejakého spoločenstva je okrem iného aj ochota prijať a riadiť sa spoločnými pravidlami, a nie zatvrdlivé pridržanie sa pravidiel vlastných.

Reforma RB oslobodila od záväzkov tých, ktorí sa do „ruženca“ dostali z nie celkom slobodného rozhodnutia, a členstvo v bratstve pre nich predstavuje bremeno, ktoré nemôžu alebo nechcú uniesť.

Tým, ktorým nevyhovuje niektorá z podmienok členstva (napr. povinné mesačné stretávanie členov Živého ruženca) a pritom chcú byť členmi ružencového bratstva, reforma ponúka mož-

nosť slobodne sa rozhodnúť pre niektorú ďalšiu formu členstva (napr. vo Svätom ruženci alebo Večnom ruženci).

Chorí, ktorí sa doteraz zodpovedne modlievali desiatok ruženca a radi by sa zúčastňovali aj stretnutí, keby im to bolo možné, môžu byť členmi Živého ruženca, pričom sú kvôli chorobe oslobodení od povinnosti mesačného stretnutia; namiesto toho ich navštívi horliteľ alebo niektorý člen ruže, ktorý uskutoční výmenu, alebo môže výmenu za nich vykonať niekto iný. Treba pripomenúť, že individuálna výmena tajomstiev podľa vlastných pravidiel (vlastné kartičky) nie je možná pri členstve v Živom ruženci.

Stať sa členom RB môže každý, kto sa slobodne rozhodne, že na seba vezme práva a povinnosti vyplývajúce z členstva v RB. Prihlášky bude aj v budúcnosti možné odovzdať horliteľovi RB, najlepšie pri mesačných stretnutiach na spoločnej modlitbe.

(Viac o ružencových bratstvách a reforme si môžeme prečítať na www.dmc.sk alebo na našej farskej webovej stránke.)

Jozef Hlinka, farár
www.papradno.fara.sk

Matričné okienko

* Víťame vás

Viktória Gajdošová	11. 12.
Šimon Moravík	11. 2.
Zdenko Dobrotka	14. 3.
Livia Pauková	12. 3.

Zomreli

Matilda Mikudíková (1927)	15. 12.
Kristína Michelová (1928)	19. 12.
Helena Cecníková (1924)	2. 1.
Jozef Zboran (1963)	12. 1.
Albína Vojteková (1926)	23. 1.
Štefan Kompaník (1928)	12. 2.
Rudolf Gáborík (1932)	28. 3.
Pavol Hanajík (1931)	30. 3.
Štefánia Moravíková (1919)	25. 3.

Ospravedlnenie

V Polazníku 3/2013 (21. 9. 2013) v rubrike svadby sme nesprávne uviedli meno nevesty: Ing. Peter Dvorský si bral za manželku Moniku Hřebíčkovú (zverejnené bolo meno Martina).

Veľkonočné trojdnie 2014 v Papradne

Zelený štvrtok

17:00 Omša na pamiatku Pánovej večere
celú noc – bdenie v Getsemanoch

Veľký piatok

9:00 Krížová cesta cez obec

15:00 Veľkopiatočné obrady

do 20:00 poklona v Božom hrobe

Biela sobota

8:00 – 18:00 poklona pri Božom hrobe

19:00 Veľkonočná vigília

Veľkonočná nedeľa

7:40 sv. omša

9:00 sv. omša v Brvništi

10:30 sv. omša, popoludní – sväté prijímanie chorým

16:00 večery

Štatistika

Počet obyvateľov

k 31. 12. 2012

mužov	1 253
žien	<u>1 251</u>
	2 504

Počet obyvateľov

k 31.12.2013:

mužov	1 260
žien	<u>1 251</u>
	2 511

(prírastok oproti roku 2012 + 7)

Počet narodených detí:

12 dievčat
12 chlapcov

Počet zomretých:

22 mužov
20 žien

Prist'ahovalo sa:

39 občanov (21 mužov, 18 žien)

Odst'ahovalo sa:

14 občanov (4 muži, 10 žien)

Najznámejšie rody v Papradne

Gardoň

Rod Gardoňovcov sa vždy vyznačoval mužmi vysokých postáv. Spomína sa už v roku 1770, ale v podobe Gardoník. V tomto roku sú na listine poddanými „Večtí hoferi domy majíci“ zapísaní Ján Gardoník a Štefan Gardoník, pravdepodobne bratia. V rokoch 1780 – 1790 sú medzi poddanými uvedení Gardoník Juro, Gardoník Adam, Gardoník Štefan a ďalší Gardoník Adam. V roku 1874 sa tvar

Albert Gardoň

Gardoň už neobjavuje, ale v Mikloviech grunte sú zapísaní Gardoň Matej, Gardoň Matúš a Gardoň Ján. (Podľa Š. Meliša) V roku 1915 najdeme Gardoňovcov v dome č. 25 – Gardoň Štefan, v dome č. 392 – Gardoň Ondrej a v dome č. 400 – Gardoň Jozef. Aj v súčasnosti s týmto priezviskom žijú v Papradne tri rodiny, spolu 11 osôb. Dve rodiny majú spoločného predka, ktorým bol Ján Gardoň a manžel Mária Kaníková z Brvnišťa. Z jeho detí – Jozef, František, Karolína, Ľudmila a Albert zostali v Papradne len synovia František a Albert. Slobodný syn Jozef padol v 1. svetovej vojne, dcéra Karolína sa odsťahovala na Moravu a Ľudmila do Prievidze. Z potomkov Františka a Alberta žijú dnes v Papradne: jediný syn Františka Jozef s rodinou (manž. Helena r. Balušíková + deti) a Albertov syn Pavol a dcéra Irena.

Tretia rodina Gardoňovcov, ktorá býva v Papradne je po Jánovi Gardoňovi, zvanom Cibulínek. Z jeho troch synov – Tomáš, Hrehor a Alexander – žije už len Hrehor s rodinou (dve dcéry + deti). Z Tomášovej rodiny nežije

František Gardoň

nikto, lebo jeho jediný syn tragicky zahynul a Alexander zomrel slobodný.

Grajcarík

V zozname poddaných v roku 1770 sú medzi sedliakmi zapísaní aj Grajcárek Ondrej a Grajcárek Jano. V roku 1848, tiež v roku 1855 v dome č. 69 býva Grajcar Imrich. V roku 1874 v Martoviech grunte žijú Grajcarík František a Grajcarík Karol a v Bartkoviech hoštáku Grajcarík Ondrej. Pravdepodobne malo toto priezvisko pôvodný tvar Grajcar, čo značí „drobný peniaz“. V Rakúsko-Uhorsku sa prvýkrát začali grajciare raziť za vlády Leopolda I. (1657 – 1705). Po ňom ich razbu obnovila až Mária Terézia, ktorá vládla v rokoch 1740 – 1780. Priezvisko mohlo teda vzniknúť buď za vlády Leopolda I. alebo Márie Terézie, ale pravdepodobne až po roku 1740. Vyskytovalo sa v podobách Grajcar, Grajcárek a Grajcarík. Podobu Grajcarík má dodnes, mená Grajcar aj Grajcárek sa z našej obce vytratil. No dodnes sa hovorí: Grajcarica, U Grajcarvo, Grajcarovci, čo svedčí o tom, že pôvodné meno mali

Ján Grajcarík

Grajcar a nie Grajcarík. (Podľa Š. Meliša)

Meno Grajcarík bolo v Papradne dosť rozšírené. Podľa súpisu domov z rokov 1915 a 1916 žili u nás v týchto rokoch tieto rodiny Grajcaríkovcov: v dome č. 3 František Grajcarík, v dome č. 4 Karol Grajcarík, v dome č. 233 Zuzana Grajcaríková-Šamajová a v dome č. 449 Jozef Grajcarík.

V súčasnosti, z tohto v minulosti početného rodu zostalo v Papradne len 10 osôb. K nim patria: 1. Pavol Grajcarík s manželkou a dvoma synmi, 2. Richard Grajcarík (+ býv. manž.), 3. Alexander Grajcarík s manželkou Albínou, rod. Lališová a synom, 4. Jozef Grajcarík.

Pavol Grajcarík a Richard Grajcarík majú spoločného predka. Bol nim Štefan Grajcarík, ktorý mal dvoch synov – Alojza a Ondreja. Synovia Alojza Grajcaríka Jozef aj Anton zomreli, zostal len vnuk Richard, ktorý býva v

Štefan Grajcarík a synovia Ondrej a Alojz

dome starého otca Alojza a Ondrej Grajcarík mal iba jedného syna Pavla.

Starý otec Alexandra Grajcaríka Karol Grajcarík padol v roku 1915 na fronte 1. svetovej vojny. Zostal po ňom syn Mikoláš a jeho žena sa vydala druhý raz za Machalíka, s ktorým mala ešte jedného syna. Mikoláš a manžel. Terézia, rod. Jašíková mali šesť detí, ale v Papradne zostal bývať len Alexander a z Alexandrových detí jeden syn.

Najpočetnejšou rodinou Grajcaríkovcov v Papradne bola rodina Jána Grajcaríka. Ján sa narodil v roku 1893 a v 1. svetovej vojne prežil dva roky v zajatí. Mal dve ženy a šesť detí: Jána, Štefana, Ondreja, Karola, Františka a Katarínu. Hoci všetky Jánove deti žili v

Papradne a mali po viacero detí (okrem Karola, ktorý zomrel slobodný), z bohato rozvetvanej rodiny s priezviskom Grajcarík zostal na trvalý pobyt u nás zapísaný len Štefanov syn Jozef.

Grbál

Meno Grbál sa u nás v starších zápisoch nenachádza. To značí, že malo nejakú inú podobu alebo obyvatelia s týmto menom sa do Papradna prisťahovali až po roku 1870. V Papradne sme sa v minulosti stretli aj s podobou Grbálik. (Podľa Š. Meliša)

A keďže sa meno Grbál neobjavuje ani v súpise domov z roku 1915 a 1916, je pravdepodobné, že sa k nám dostalo až cez 1. svetovú vojnu alebo po nej. Napriek tomu v súčasnej dobe s týmto priezviskom žije v Papradne 15 osôb. Príslušníci dnešných rodín Grbálovcov sú potomkami buď Františka Grbála alebo Pavla Grbála.

František Grbál sa priženil na Košiare a zobral si za ženu Karolínu Hároníkovú, bola dcérou Martina Hároníka. Mal osem

detí, z toho troch synov. Najmladší Štefan zomrel slobodný (žil v domove dôchodcov), ale synovia František a Karol, obaja dnes už vyše 90-roční ešte žijú u svojich dcér. Priezvisko Grbál z tejto vetvy Grbálovcov zachovali u nás dvaja Karolovi synovia Ján a Milan. Ján už zomrel, ale v Papradne žije jeho manželka so synom a celá rodina druhého syna Milana (manž. Anna rod. Balušíková, dcéra a syn s rodinou).

Pavol Grbál a manžel. Labudíková, ktorí žili na dolnom konci dediny, mali syna Jozefa a dcéru Slávinu, vyd. Sučíková. Syn Jozef už zomrel, ale zostali po ňom manžel. Ľudmila rod. Lapúníková a dvaja synovia (+ býv. manž. syna).

Hajdúšik

V zozname večítých poddaných v roku 1770 je zapísaný sedliak Ján Hajdušik a v rokoch 1780 – 1790 Hajdušik Jano, čo mohol byť ten istý. V roku 1855 aj v roku 1874 nájdeme v Papradne Hajdušika Blažeja, ktorý býva v dome č. 120 v Hajnoviech grunte a v roku 1874 Hajdušikovu Veronu v Martoviech grunte. Pôvod tohto mena možno odvodiť od slova hajdúch, čo bol v minulosti ozbrojený úradný alebo panský sluha, nazývaný aj dráb. Pravdepodobne teda pôvodné meno tohto rodu bolo Hajdúch, nie Hajdúšik. (Podľa Š. Meliša) Meno Hajdušik nebolo u nás rozšírené ani v minulosti. V súpis domov z roku 1916 ho nájdeme len v troch domoch - v dome č. 5 Hajdušikovu-Boželníkovú Veronu, v dome č. 66 Hajdušika Jozefa a v dome č. 74 Hajdušikovu-Šardzikovú Teréziu. Poslednou rodinou Hajdušikovcov, ktorá žila v Papradne bola rodina Ľudovíta Hajdušika. Ľudovít bol sirota a keďže nemal inú rodinu, vychovávala ho staršia sestra. Po Ľudovítovej smrti, s menom Hajdušik zostala v Papradne iba jeho žena. V Papradne žijú aj jeho štyri dcéry s rodinami, ale vydaté: Šamajová, Nemčíková, Balušíková a Kludajová.

Hanajík

Rod Hanajík je v Papradne pomerne mladý. Stretávame sa s ním až v roku 1874, kedy sa spomína Ondrej Hanajík, ktorý vlastní pozemky v Tulajoviech a Hamaroviech hoštáku. V skorších zápisoch nájdeme podo-

bu Hanaj, s ktorej sa neskoršie pravdepodobne vyvinulo Hanajík. Niektorí Hanajíkovci bývali v osade Podžiar, ale Hanajíkovci mali aj svoju osadu Hanajovce pod Javorníkmi. (Podľa Š. Meliša)

Všetci Hanajíkovci, ktorí žili a žijú v Papradne majú jedného, spoločného predka. Bol nim Hanajík Ondrej, ktorý sa spomína už v roku 1874. Pochádzal z Podjavorníka, osady Hanajovce a jeho ženou bola Agneša Drbušíková. Jeho traja synovia – Ondrej, Štefan, Ján a ich potomkovia sa presťahovali do Papradna, čo dokazuje súpis domov z roku 1915 a 1916. Tu je uvedené, že v dome č. 188 býva Pavol Hanajík, ktorý bol Jánovým synom, v dome č. 212 Hanajík Ondrej a v dome č. 213 Hanajík Štefan. V osade Hanajovce zostala trvalo bývať len Ondrejova vnučka po synovi Ondrejovi Paulína, vydatá Santusová. V súčasnosti žije v Papradne s menom Hanajík celkom 13 osôb, ale ešte v roku 1998, podľa databázy mien na Slovensku, to bolo 25.

Hanajíkovci, ktorí dnes žijú v Papradne, sú väčšinou potomkami po Františkovi Hanajíkovi (Ondrejov vnuk, po synovi Ondrejovi), ktorý mal dve ženy a 10 detí. S prvou, Máriou Kontilovou – Máriu, vyd. Bočíková, Františka, Jána, Jozefa a Karolínu, vyd. Holienčíková. S druhou ženou Máriou Baculíkovou – Gašpara, Vendela, Paulínu, vyd. Čidalíková, Ignáca a Annu, vyd. Belúchová. Františkovi synovia František a Jozef sa priženili do osady

Podžiar a tu bývali trvale aj s rodinami. František s manž. Františkou rod. Kludajová, synom Ľudovítom a dcérou Albínou, vyd. Šupolíková. Jozef s manž. Karolínou rod. Jurkemiková-Orságová, dcérou Kamilou, vyd. Ovseníková a synom Antonom. Ján sa priženil na Košiare a s manž. Máriou, rod. Hároníková mali osem detí. Ďalší dvaja synovia žili v dedine – Gašpar s manž. Paulínou, rod. Žilinčíková a dvoma synmi, Vendel s manž. Irenou, rod. Gáboríková, synom a troma dcérami.

Z rozvetveného potomstva po Františkovi s menom Hanajík v súčasnosti žijú v Papradne: Jánove deti Pavol, Mária a nevesta Božena, Ľudovítova manž. Alžbeta, rod. Jánošíková, Vendelova manž. s dcérou a Gašparov syn Jozef s dvoma synmi.

V Papradne bývali aj Ondrejovi vnuci po synovi Jánovi – Ján Hanajík-Lálik a Pavol Hanajík. V súčasnosti ešte žije Jánov syn Ondrej (v domove dôchodcov) a dcéra Karolína, vyd. Diasníková. Pavlov syn František, ktorý býval tiež v Papradne na hornom konci a ani jeho syn Stanislav (presťahoval sa do Považského Podhradia) už nežijú.

Hároník

Hároníkovci sa do Papradna dostali z Brvništa. Tento rod je v Brvništi po Šišťíkovcoch najrozšírenejší. Názov vraj vznikol podľa maďarskej číslovky háron, čo značí tri. Predok Hároníkovcov mal vlastniť tretinu pozemkov, preto ho nazvali Tretinárom, ale v maďarskom jazyku. (Pod-

ľa Š. Meliša)

Podľa zachovaného odpisu sobášneho listu si Ján Hároník (24-ročný), syn Tomáša Hároníka z Papradna berie za manželku Annu Kulišíkovú (20-ročnú) z Papradna. Sobáš sa konal 2. januára 1875. Ján a Anna mali troch synov – Martina, Vendela a Adama. Podľa súpisu domov Papradna z roku 1915 v dome č. 500 býva Hároníková-Kulišíková Anna a v dome č. 501 Hároníková Karolína. V roku 1916 je v dome č. 500 uvedený už Vendel Hároník (syn Anny a Jána). Syn Martin mal len dve dcéry – Karolínu, vyd. Grbálová a Máriu, vyd. Diasníková. Druhý syn Vendel a manž. Mária, rod. Gáboríková, mali syna Jána a dve dcéry – Máriu, vyd. Hanajíková a Veronu, vyd. Kolkusová. Ján Hároník bol ženatý dvakrát. S prvou ženou mal jedného syna, s druhou ženou, rod. Žbodáková osem detí. Z Jánových detí žijú dnes v Papradne len syn Ján a dcéra Mária, vyd. Portášíková. Tretí syn Adam mal dve deti, syna Ondreja a dcéru Antóniu, vyd. Baštková. Adam Hároník kúpil U Díškov vodnú pílu (v prevádzke do roku 1950) a v roku 1915 je zapísaný už na č. domu 171. V roku 1916 je na tomto čísle uvedený jeho syn Ondrej. Ondrej a manž. Turičíková mali sedem detí, ale v Papradne žila len Mária, vyd. Váchalíková a dodnes býva syn Štefan s manželkou a synom. Okrem potomkov Jána Hároníka a Anny Kulišíkovej žijú dnes v Papradne ešte Štefan Hároník z Podhúboče a Hároníkovci z Brvništa, spolu 7 osôb.

Magda a Ambróz Balušíkovci

Vítanie jari v domove dôchodcov

Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde, chystajte vajička šibačka bude....

Touto piesňou uviedla folklórna skupinka Javorinka z Materskej školy Papradno svoje ľudové pásmo – Vítanie jari a Veľkej noci v Domove dôchodcov v Papradne a v Považskom Podhradí. Deti v pohybových hrách, vyčítankách, povedačkách a piesňach zachovávajú tradície a zvyky našich predkov. Starí si zaspomínali na svoje prežité roky detstva a mladosti. Pri veselých piesňach harmoniky fašiangové masky rozšantili a rozťancovali aj ubolené nôžky. Po tanci všetci privítali pohostenie fašiangovými šiškami. Takéto stretnutia prinášajú nielen pocit radosti, ale deti majú možnosť

poznať práve prostredníctvom piesní a hier, že hoci chudobný ľud často tlačila núdza nelamentoval, ale hľadel triezvo, ba dokonca s humorom i na svoje

trápenie.

Deti sa lúčili s prísľubom skorého stretnutia na sviatok Dňa matiek.

Inzeráty:

* *Opravím šijacie stroje, naostřím nože a nožnice*

Papradno 514, tel. 0948045424

* *Predám liatinový kotel VIADRUS, štvorčlánkový, 2 roky používaný, cena 600 € a dohoda možná – Tel. 0917987505*

PAPRADNO – KEDYSI a DNES

V dnešnom čísle Polazníka by sme vám chceli po prvýkrát predstaviť novú rubriku pod názvom „Papradno – kedysi a dnes“. Prostredníctvom fotografií by sme vám chceli ukázať, ako sa Papradno zmenilo od čias našich prababiek a pradedov.

Ako prvé sme vybrali na porovnanie dve fotografie, na ktorých je zobrazená nám všetkým dobre známa papradňanská Stavnička. Nachádza sa na konci našej dediny a cestou na Podjavorník ju nie je možné prehliadnuť.

Zdravotné problémy nie sú prekážkou

Naša organizácia patrí pod Okresnú radu Zdravotne postihnutých v Považskej Bystrici a je asi jednou z najstarších organizácií v Papradne. Presný dátum vzniku nie je známy, ale zakladateľom a dlhoročným predsedom bol (dnes už nie je medzi nami) Šimon Moravík. Po jeho odchode riadila zväz

Mária Balušíková, rod. Palková, ktorej pomáhala Františka Šaržíková. Potom sa predsedovia menili častejšie a v súčasnej dobe je predsedníčkou Helena Hromadíková. K 31.12. 2013 mala organizácia 53 členov. Sú to väčšinou občania so zdravotným postihnutím, ako je uvedené v názve, ale i tak zvaní pria-

STUDZIANKY

Tak sme hovorili studničkám, ktoré si príroda sama vytvorila. Nachádzali sa na lúkach, v lese aj na roliach. Veľa ich bolo v papradňanských chotároch a Podjavorníkom. Bývali čisté, priehľadné, nebeská obloha sa v nich odrážala, a tiež slnko, mesiac a hviezdy. Voda v nich bola studená, osviežila, posilnila a smäd odohnala.

Názov „Studzianka“ vznikol spojením slov „studzená voda“ a „jamka“, my sme hovorili „janka“. V nej voda vyvierala z hĺbín. Každý, kto prišiel k studzianke, nabral z nej vodu do priehrsčia, ovlažil zápästie i tvár, lebo nebolo radno sa rozhorúčenému človeku hneď napiť studenej vody. Dalo sa napiť aj poležiačky priamo zo studničky.

Pili z nej aj zvieratá, ale nikto z nej nebol chorý. Voda stále pritekala, aj odtekala. Dezinfekciu bolo slnko a mráz. Ak bola znečistená, tak okoloídúci ju radi vyčistili. Gazdovia zvykli prirobiť pod nimi priehlinu, kde jarčekom natiekla voda, ktorá už nebola taká studená. Tam napájali dobytok, lebo vedeli, že tiež nesmie studenú vodu piť.

Dnes už pôvodných studničiek ubudlo, stratili sa, aj keď ich nikto nezobral. Ešte dobre, že o tie zostávajúce sa starajú dobrovoľníci a upravujú ich.

telia postihnutých.

Stretávame sa štyr krát do roka pri družnom rozhovore, pri posťažovaní sa na svoje neduhy, ale aj pri zábave, speve, harmonike a dobrých vtipoch. Raz do roka organizujeme autobusový zájazd na zaujímavé miesta. Okresná organizácia každoročne usporiada športové hry, na ktorých sa naši členovia pravidelne zúčastňujú a takmer vždy s nejakým popredným umiestnením. Nezabúdame na významné životné jubileá členov a tiež navštevujeme členov, ktorí sa nemôžu zúčastňovať na stretnutiach pre ich zdravotný stav, aby sme sa s nimi podelili o ich radosti, starosti a trápenia.

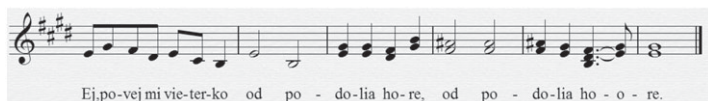
Každoročne sa zúčastňujeme na Okresnej konferencii Zväzu zdravotne postihnutých, na ktorej sa vždy ocenia zaslúžilí členovia organizácie diplomom a vecným darčekom.

Okresná rada zväzu zdravotne postihnutých každoročne usporiada týždňové rekondičné pobyty v Turčianskych Tepliciach so štátnou dotáciou, na ktoré sa môžu prihlásiť aj naši členovia. Organizujú tiež desať dňové pobyty v Chorvátsku za prijateľné ceny. Naša organizácia je otvorená pre každého, kto má nejaký zdravotný problém, ale i bez neho sa môžete prihlásiť za nášho člena.

Uršula Klabníková

VIVAT PODŽIARAN

Ej, povej mi vieterko

1. Ej, povej mi vieterko od podolia hore, od podolia hore.
2. Ej, odroň mi jabúňa s tej slatkéj jablone, s tej slatkéj jablone.
3. Ej, odroň mi ho, odroň, rada bych ho mala, rada bych ho mala.
4. Ešče račej by som ho svéj mamičke dala, svéj mamičke dala.
5. Ale ňje téj mamičke, čo ma vychovala, čo ma vychovala.
6. Ale to téj mamičke, čo mi synka dala, čo mi synka dala.

Všedné dni nevšednými

Spomienky na krásne dni v nás zostanú navždy... Síce je už apríl, všetko nám kvitne a rozvíja sa, vráťme sa späť do obdobia Vianoc, kedy sme 4. januára spoločne trávili krásny deň vyplnený tradíciami vianočného obdobia na Javornických ozvenách vo Hvozdnici, ktoré sa tento rok niesli pod názvom „Podoby dávnych Vianoc“. Ako by to vyzeralo, keby sa takéto podujatie nezačalo slávnostnou svätou omšou. Veľký počet folkloristov umocnil atmosféru krásnymi spevmi, a keď zaznela Glória od našich mláďencov, zimomriavky nám behali po celom tele. Po omši jednotlivé skupiny spievali krásne koledy typické pre dané lokality. Potom sme sa presunuli do kultúrneho domu, kde sme si zaspomínali na krásne zvyky Štedrého dňa, Štefana, Silvestra, či na Troch kráľov. Okrem Betlehemcov sme sa predstavili silvestrovským zvykom z našej doliny – Babikári. Pekne sme mláďencvo poobliekali, Janko mal líčka ako ružičky, tak nám pekne zatancovali a zaspievali: „Babiny husi, dzedovy fúsi, kerý vyše vyskočí, toho sú husi“, rozveselili celé publikum.

V januári sme boli navštíviť aj babky a dedkov v domove dôchodcov. V takýchto okamihoch si človek uvedomí, čo je vlastne v živote dôležité. Že nájsť si čas urobiť radosť skôr narodeným je väčším darom a radosťou pre nás ako pre nich...

Fašiang bol dlhý a nebolo by to ono, keby sme sa s ním nerozlúčili sprievodom po dedine a pochovávaním basy. Trocha mi je ľúto, že masiek bolo tento rok pomenej, ale hádam to budúci rok napravíme. Aj napriek tomu nám bolo veselo, riadne sme si zahrali a zaspievali, ešte aj počasie nám prialo. Veľká vďaka všetkým, ktorí pre nás pripravili občerstvenie – veď po takej štvorhodinovej „prechádzke“ dobre padne. Basu nám tento rok vozil náš starosta, ktorého len málokto v maske spoznal.

Aj keď je leto ešte ďaleko, pomaly pracujeme na príprave nášho festivalu V srdci Javorníkvo, ktorý bude tento rok zase o niečo krajší. Pripravujeme výstavu fotografií zo života obcí Marikovskej, Štiavnickej, Papradnianskej doliny a Karolíny, ale aj publikáciu, v ktorej sa dozviete niečo o obciach, zvykoch, ale nájdete v nej aj fotografie a znotované piesne. Okrem festivalu nás čaká aj večerný program, v ktorom sa okrem nás predstaví v audiovizuálnom programe FS Brezová z Brezovej pod Bradlom. Nebude chýbať ani pálenie ohňov a o dobrú zábavu sa postará skvelý Paľko Hrobárik. Pevne verím, že všetko stihneme včas pripraviť a že sa 21. júna stretne.

Spomienky na krásne dni v nás zostanú navždy. Spomienky na skvelých ľuďoch sa zachovávajú aj pre ďalšie generácie. Som veľmi rada, že pod záštitou ZŠ Papradno, Obce Papradno, Trenčianskeho samosprávneho kraja a našej FSK Podžiaran pripravujeme 25. mája 2014 nultý ročník súťaže pre deti Spievanky spod Javorníka, memoriál Ivana Šipeka. Príďte si s nami zaspomínať a vzdať úctu učiteľovi, riaditeľovi, človeku, ktorý mal rád ľudovú hudbu, tradície a venoval veľa času výchove ďalších a ďalších generácií folkloristov.

Lenka Jandušíková

Fašiangy

Fašiangové obdobie je časom zábav, plesov, veselíc a tancovačiek. Inak tomu nebolo ani v našej dedine. Oslavy v Papradne odštartovali už tradičným fašiangovým sprievodom masiek, ktorý prechádzal od zdravotného strediska smerom na Košiare a odtiaľ naspäť do kultúrneho domu.

Naši občania pohostili všetky masky tradičnými papradňanskými dobrotami na bohato prestretých stoloch počas jednotlivých zastávok, t.j. pri zdravotnom stredisku, pri Raji, pri parkovisku „Na Sigoci“, v pálenici, v Dalase, na Košiaroch (kde si dokonca Košiarani pripravili aj milé privítanie v podobe transparentu), v Bowlingu a nakoniec v kultúrnom dome.

Oslavy pokračovali fašiangovou zábavou, na ktorú sa dostavili aj ďalšie originálne masky. O polnoci FSK Podžiaran pripravila program spojený s pochovávaním basy. Zabávali sme sa až do skorých ranných hodín. Ďakujeme všetkým zúčastneným a tešíme sa o rok!

V školskom klube

Školský klub detí (ďalej len ŠKD) poskytuje starostlivosť o žiakov v čase mimo vyučovania denne do 15:45. Toto zariadenie navštevujú žiaci 1. – 4. ročníka. Zaujímavé činnosti v ŠKD sa striedajú s krúžkovou činnosťou. K dispozícii máme telocvičňu, počítačovú učebňu, školskú knižnicu a školský športový areál. Aktivity v ŠKD sú zamerané na vstúpanie základov disciplíny, rozvoj tvorivosti, podporu komunikácie, seberealizácie, empatie i na environmentálnu výchovu. Z realizovaných aktivít v tomto školskom roku možno spomenúť napríklad návštevu domova dôchodcov v obci pri príležitosti Mesiaca úcty k starším, posedenie spojené so zábavným programom pre starých rodičov v priestoroch ŠKD. Zapoili sme sa do školského recyklačného projektu s názvom Recyklohry, v rámci ktorého sme natočili zábavnú reklamu propagujúcu tento projekt, vyrábali sme karnevalovú masku z odpadového materiálu. Posledný týždeň pred Vianocami sa našou školou šírila vôňa medovníkov, ktoré sme aj poctivo vyzdobili a pochutnali sme si na nich na vianočnej besiedke pri vyzdobení stromčeka. Naučili sme sa vyrábať papier, venovali sme sa jednoduchým kuchynským pokusom. Vyskúšali sme, či sa dokáže balón samovoľne nafúknuť, testovali sme model rakety, vyrobili sme lávovú lampu, skúmali sme život vajička v octe, chovali sme lúčne koníky, pripravovali ovocné šaláty, venovali sa dopravnej výchove. Do konca školského roka plánujeme testovať model padáka, skúmať vodu z rieky Papradnianky, čistiť lesné studničky, pripraviť neviditeľné – tajné písmo, navštíviť miestnu farmu, realizovať športové, vedomostné súťaže a mnoho ďalších zaujímavých aktivít.

Šantenie na karnevale

Fašiangové obdobie je charakteristické plesmi a karnevalmi. Aj na našej škole sa stal v tomto ročnom období školský karneval už tradíciou. Hneď v prvý poprázdňinový deň 24. februára žiaci nezasadli do školských lavíc, ale tieto vymenili za vkusne vyzdobenú sálu KD, aby tu strávili dopoludnie plné zábavy, hudby, tanca, dobrej nálady, smiechu a súťažných hier. Karneval začal promenádou masiek. V sprievode sme obdivovali rozprávkové bytosti, zvieratká, cigánky, kráľovné noci, zázračné predmety a všetkým im odmeriavali čas neúprosné hodiny. A potom prišlo hodnotenie. Porota

Taká „vydarená“ šibačka

Už od Vianoc sa tešíme na veľkonočnú šibačku. Tešíme sa aj na Vianoce. Vtedy sú prázdniny, sneh – tieto Vianoce sa kdesi zabudol a nenašiel k nám cestu dodnes, asi si pomýlil turistické značky a odbočil do Ameriky! A tešíme sa, samozrejme, aj na darčeky.

Na Veľkú noc sa tešíme tiež. Tiež sú prázdniny – síce kratšie, ale hlavne, že sú, snehu býva v posledných rokoch viac ako v decembri a darčeky? Tie si zarobíme a popri me“ našim babám tým, ktoré nám rok a ony nás za (cha-cha!) niekeurom, niekedy ným (keď už, tak euro), a niekedy nou sprchou hneď vlni. Akí sme len rilo sa nám tak ako vrecku nám cingali sa usmievali vačokoládové aj také

nedostávame. Tie tom sa „pomstí“ z triedy. Najmä žerú nervy po celý to ešte aj odmenia dy nejakým tým vajičkom maľovradšej to nejaké nečakanou studevo dverách. Ako boli natešení! Danikdy doteraz: vo drobné, v košíčku jička maľované, obyčajné na praženicu, korbáče plné mašiel. Už sme mali namierené každý domov, ale do cesty sa nám priplietol dom, v ktorom bývali tri dievčence, naše nie celkom spolužiačky. No a obídte ich! Vidina obdarovania bola veľká. Tri dievčence – trikrát toľko odmeny. Ešte sme ani nestáčili zazvoniť pri dverách ich domu a už sa na nás liali Niagarské vodopády. Nepripravení na takéto privítanie, skončili sme ako vodníci. Voda z nás stekala, pri nohách sa nám objavili mláčky, už len rybky v nich chýbali. A odmena? Nie taká, ako sme čakali. Ale ten rehot! Hurónsky! A tak sme sa nadávajúc a snujúc plány na odplatu o rok, ponáhľali domov prezliecť sa a potešiť svoje žalúdky dobrou praženicom. Veľkonočný pondelok už klope na dvere, baby, traste sa! Žiadne voňavky, vedrá vody budú.

Už sme mali namierené každý domov, ale do cesty sa nám priplietol dom, v ktorom bývali tri dievčence, naše nie celkom spolužiačky. No a obídte ich! Vidina obdarovania bola veľká. Tri dievčence – trikrát toľko odmeny. Ešte sme ani nestáčili zazvoniť pri dverách ich domu a už sa na nás liali Niagarské vodopády. Nepripravení na takéto privítanie, skončili sme ako vodníci. Voda z nás stekala, pri nohách sa nám objavili mláčky, už len rybky v nich chýbali. A odmena? Nie taká, ako sme čakali. Ale ten rehot! Hurónsky! A tak sme sa nadávajúc a snujúc plány na odplatu o rok, ponáhľali domov prezliecť sa a potešiť svoje žalúdky dobrou praženicom. Veľkonočný pondelok už klope na dvere, baby, traste sa! Žiadne voňavky, vedrá vody budú.

Chlapci z masmediálneho krúžku

mala naozaj ťažkú úlohu – hodnotila kvalitu, originalitu i samotný nápad karnevalovej masky. A tie boli naozaj pekné, za čo patrí poďakovanie nielen žiakom – maskám, ale ich rodičom či starým rodičom, ktorí pomáhali pri príprave kostýmov. Naj-

krajšie masky boli odmenené vecnými darmi a všetky masky dostali sladkú odmenu. Veríme, že v tejto peknej, veselej tradícii budeme pokračovať a o rok sa stretneme na ďalšom školskom karnevale.

KÁROĽ HAVAJČÍN

Každý znalec podjavorníckych reálií posledných desaťročí minulého storočia, každý starousadlík čarokrásnych osád a usadlostí na slovenskej strane Javorníka na konci Papradnianskej doliny, turisti, poľovníci, lesní robotníci, ale aj pravidelní a náhodní „čačarvodkári“, ktorí chodili v letných mesiacoch na Javorník na čučoriedky poznali to výnimočne čarovné miesto. Blízko hlavnej „magistrály“ smerom na Javorník cez Šamajku, pár minút chôdze nad Matisovou stála uprostred lesa čistinka s perníkovou chalúpkou ako z iného sveta. Lúka okolo chalupy vždy vykosená, okolie upravené, kmene stromov nad zemou navôkol očistené, kríky a náletové dreviny vyklčované, úžitková záhradka so zemiakmi a zeleninou udržiavaná, bez buriny a zelín, chalúpka opatrená, skromná a pyšná zároveň „jak hniezdo v tesnu parutí a v úkryte košatého krovia“...

Neznalý človek by si vtedy pomyslel, že toto všetko udržiava nejaká riadne rozvetvená rodina, kde každý člen má svoju úlohu, alebo z dnešného pohľadu tím záhradníkov s kosačkami, krovinnorezmi, plotostrihmi, rekultivátormi a motorovými píľami. Ale, chyba lávky. Toto všetko stíhal poväčšine cez víkendy jeden jediný človek, starousadlíkmi a pamätníkmi familiárne nazývaný

Károľ Havajčín. Len s motykou, sekerou a ručnou pílkou.

Jeho otec, brat Bednárovej krčmárovej ženy pochádzal od Chuchmalvo a mama, zvaná Havajka pochádzala Křížle. Od nej teda pochádza jeho familiárne prímene Havajčín. Všeobecne mnohí nepoužívali jeho oficiálne priezvisko, každý vedel kto je Károľ Havajčín. Za mladi s rodičmi žili na Křížli, neskôr ako dospelý si založil rodinu v Považskej Bystrici, kde pracoval v nemocnici. U Havajvo, na opačnom kopci Podjavorníckej doliny bačovali jeho starí rodičia a on tam s nimi prežil kus detstva a mladosti. Preto ho tam „srdco“ ťahalo, a raz pred mnohými rokmi mi pri príležitostnej debata na priedomí jeho chalupy u Havajvo povedal, že ako odišiel bývať do Bystrice, nemal pokoja, pokiaľ sa nerozhodol, že si na mieste jeho detstva nepostaví túto novú chalupu.

Károľ bol na svoju dobu na podjavorníckych pomery výnimočný chatár a chalupár, záhradkár, turista, hubár, milovník lesa a prírody, lyžiar a bežkár. V tej dobe väčšina starousadlíkov žila ešte starými spôsobmi, stále hospodárili na poliach a niektorí ešte chovali hospodárske zvieratá, a tak spôsob jeho rekreačných aktivít u Havajvo bol preto nový, nezvyčajný a nezvyklý. Výnimočne oproti iným chatám a

iným chatárom bolo, že k jeho chalupe a ani k jej väčšej či menšej blízkosti sa nedalo dostať autom. Gazíky v tej dobe neboli tak bežne dostupné, o džípoch ani nehovorili. A cesta na Javorník cez Šamajku nebola tak zjazvená lesnými traktormi ako dnes. Bol to len malý, milý turistický a čučoriedkársky chodník, kde bol problém aby sa dalo dostať aj s traktorom, alebo džípom. A tak k chalupe bolo vždy potrebné poctivo vyšliapať. Pol hodiny slušným tempom stále do kopca. V zime v snehu možno hodinu, niekedy aj na lyžiach, alebo svojpomocne vyrobených doskových chodúľoch. On bol totiž taký chatár fanatik, oproti nám ostatným, že on tam pravidelne chodil aj v zime. A všetko potrebné pritom musel vyniesť v rukách, alebo na pleciah v ruksaku. Všetko musel vyniesť aj na stavbu chaty. Narezané trámy, krokvy, hranoly, dosky, všetko v rukách, alebo na pleciah. Pamätám si, mohlo to byť okolo roku 1970, keď chlapi zo susedstva mu „pomohli“ vyniesť jeho chatu do Havajvo na pleciah.

Čudujem sa teraz z odstupom času, keď viem, čo je to starať sa o chalupu a jej okolie, ako to mohol všetko sám stíhať. A okrem toho ešte tie jeho ostatné turistické aktivity. Raz sme sa stretli na Javorníku, mohlo byť nejakú sobotu poobede, ako kráčal v smere od Kasární, reku, že ráno išiel vlakom do Bytče, potom autobusom na Makov a pešo cez Bumbálku na Javorník a odtiaľ do Havajvo. S plným ruksakom

proviantu, lebo v pondelok má dovolenku a v nedeľu príde za ním žena s chlapcom... Inokedy sa zas odviezol na Moravu do Karlovíc a odtiaľ zas kráčal „skratkou“ do Havajvo s plným ruksakom... Alebo ďalšia trasa, cez Púchov a Lazy pod Makytou autobusom a potom pešo na Portáš a po hrebeni na Javorník. A z Javorníka Podjavorník rovno do obchodu, kde sme sa stretli, ani sa v chalupe nezastavil, že sa ponáhľal, aby stihol otvorený obchod, že si „zaból“ kúpiť chleba. Kúpil chlieb a davaj s plným ruksakom po celodennej túre hore Šamajkou do Havajvo. Ja by som bol aspoň ten kuksak nechal vedľa cesty pri chalupe a chlieb by som odniesol v ruke. Ale on akoby zaťažovaný nákladom lepšie kráčal. Raz som sa ho pri takomto náhodnom stretnutí opýtal, že či na tom Portáš bol viackrát. On len tak ledabolo odvetil, že cez Portáš do Havajvo išiel 26 krát... Od prevkapania som sa zabudol opýtať kofkokrát išiel cez Bumbálku a Kasárne, či cez Karlovice.

Obdivuhodné bolo, že u Havajvo nebola voda. Na vodu chodil až na Levčovjeh Roveň, možno 15-20 minút chôdze od chalupy smerom hlbšie do lesa. Obdivoval som a navždy si uchovám v pamäti, ako všetky hospodárske stavbičky pri chalupe, pivničku, šopky, latríčku si zhotovil z kameňa a drevených lát, ktoré bez cirkulára, len s ručnou pílkou a sekerou vyrezal opracoval a použil na stavby. Podobne v jednom období takmer celú svoju usadlosť od lesa obohnal trojmetrovými palisádami, zrejme ako ochrana pestovaných plodín a ovocných stromov pred zverou. Tých vrtniek a palisád bolo stovky...Všetky vyrezané ručne z mladých jedlí, alebo smrečkov a ručne opracované. Je ťažko predstaviteľné, aké obrovské množstvo fyzickej práce dvomi svojimi rukami tu za všetky tie roky odvedol. Z tohto pohľadu tam žil a vracal sa žiť ako tradičný zálesák, v maximálnom súlade s lesom a s prírodou, akého som nikdy predtým ani potom už nepoznal...

Naposledy sme sa stretli pred niekoľkými rokmi, môže sa to bližšie už k desiatim rokmi. Vracal som sa zas raz domov do Levčova, keď som si všimol ako posediačky oddychuje pri krížiku vedľa vleku, unavený po zostupe od Havajvo. Viditeľne zostarnutý, nestretli sme sa mnoho rokov. Teraz som rád že som vtedy nezaváhal, okamžite

som zastavil a pristavil sa. Bolo to naše posledné stretnutie. On že ma nevie zaradiť a že ma nepozná. Keď som sa pripomenul, tak zareagoval: „Chlapče vážim si, že si sa prihovril. Mám sa celkom dobre, len mám problémy s pamäťou. Pokým prejdem k autobusu zabudnem, s kým som sa tu pri krížiku stretol a o čom sme sa rozprávali...“ Keď sme sa po chvíľke rozlúčili, aby stihol autobus, miešali sa vo mne dva pocity. Radosť zo stretnutia so starým kamarátom,

ktorého som rád stretal a smútok z pominuteľnosti fyzickej sily a energie človeka... Nedá mi, aby som sa na tom čarovnom mieste občas nezastavil. Naposledy asi pred polrokom. Zdá sa, že občas tam niekto chodí. Pri ohnisku vyhodené staré šaty a staré paplóny. Navôkol pohodené kuchynské riady. Akoby to niekto likvidoval, že bude používať novšie. Chalúпка skromnopyšne stále stojí. Všade ešte vidno zvyšky jeho práce. Tam sú zvyšky palisád, tu zostatok

dreveného plotu, tamto zosypané haluze na palivo, pôvodne naukladané do mohyly okolo starej hrušky. Najviac je ohrozená pivnička, ktorej sa zosypal kus čelného múra. Ak napadne viac snehu, strecha pivnice sa zborí a zosype. Chcelo by to krov pivničky podprieť aspoň dreveným kolom, keď už nie vymurovať zvalený múr. Ale asi nemá kto. Syn údajne žije niekde v zahraničí. Mohol by to niekto kúpiť. Aby ešte aspoň začas zachoval jeho prácu a vynaložené úsilie.

Možno poľovné združenie, alebo nejaká turistická organizácia. Usadlosť vrátane vedľajších stavbičiek by mohli slúžiť ako útulňa, alebo zrub na výročné schôdze. Nevieť či to plánujú opatriť v rodine. A neviem či by to niekto mohol kúpiť a používať na rekreačné účely. Mám totiž obavu a veľmi rád by som sa mylil, že druhý taký zálesák, taký srdciar s dušou horala, čo by vedel tomu miestu dať taký kus srdca a kus života ako dával Károľ Havajčin sa asi už nenájde... **J. Trulík**

Seniori po šesťdesiatke v papradnianskom klube

O založenie Klubu dôchodcov v našej obce sa zaslúžil dôchodca, pán Alexander Šamaj. Jeho oficiálne založenie sa uskutočnilo dňa 17. 11. 1991, za prítomnosti vtedajšieho starostu obce Alexandra Moravíka. Cieľom klubu bolo umožniť starým, ale i mladším dôchodcom spestriť život na dedine rôznymi podujatiami a záujmovými činnosťami. Predsedom bol Alexander Šamaj, podpredsedníčkou Helena Turičíková, tajomníkom Karol Hamárik, revízor Ferdinand Hamárik, pokladník Viliam Kontil. Roky utekali, s nimi pribúdali aj choroby, a tak po siedmich rokoch odovzdal predseda Šamaj vedenie klubu mladšiemu členovi. Stal sa ním Pavol Turičík Pavol a to v roku 1998. Členmi výboru boli Sabina Turičíková, Oľga Levčíková, Viliam Kontil, Pavla Abíková. Desiatkárom bol Ignácko Balušík, roznášal pozvánky. Stal sa zároveň najdlhšie pôsobiacim členom v našom klube a to až do svojich 92 rokov, kedy nás opustil. Za dlhých 15 rokov sme ho všetci veľmi

dobre poznali a radi si na neho spomíname aj dnes. Od februára 2002 až po súčasnosť vedie klub predsedkyňa Emília Gáciková. Klub má svoju samosprávu: Viera Zboranová, Irena Šamajová, Albína Galková, Pavla Abíková. Ročný členský poplatok, ktorý platia všetci členovia klubu je 7 € za rok na osobu. Aktivity klubu sú rôzne. Na začiatku roka sa stretávame v zasadačke OÚ, ktorú pre nás vyčlenila obec. Na výročnej členskej schôdzi pokladníčka Albína Galková oboznámi s hospodárením klubu dôchodcov, ako sme využili finančné prostriedky. Prednesú sa prípadné návrhy a pripomienky členov, vyberá sa členské. Ďalšie stretnutia v priebehu roku bývajú približne raz za mesiac a to v závislosti od počasia. Buď v zasadačke OU, alebo posedenia v prírode, opekačky, guláš, autobusový zájazd a iné. Snažíme sa pritom uspokojiť záujmy všetkých, aby každý trochu zabudol na svoje starosti, trápe-

nia, nepociťoval samotu a získal viac elánu do života. Spoločne si podebatujeme, podozvedáme sa všelijaké novoty, vyžalujeme sa jeden druhému. O občerstvenie sa postaráme primerane, každý podľa možností. Ženy prinesú nejaký ten koláčik, či iné dobroty. Muži zase o to, aby to nikomu nepresadalo....., čiže také to „nežuvavé“. V kuchynke si pripravíme chutný čaj alebo kávičku. K dobrej nálade na týchto stretnutiach prispievajú najmä naši harmonikári – Pavol Máček a Ondrej Santus. Keď začnú hrať, všetci si s nimi radi zaspievajú, ba aj zatancujeme. Príležitostne sa navštevujeme s členmi klubu dôchodcov v Ražekých Tepliciach, máme s nimi družbu. Viani sme sa stretli v júni v ich kultúrnom dome. My sme ich zase privítali na Kolibe u pani Hanky Beníkovej, ktorá nám pripravila chutný guláš a pri dobrej hudbe sme sa výborne zabavili. Na tohtoročné stretnutie sa už všetci veľmi tešíme. No celé fungovanie nášho klubu nie je založené len na zábave. Brigádnickou činnosťou v priebehu roka sa snažíme upravovať a skrásť našu obec. Bývajú to brigády pri úprave okolia kon-tajnerov, hrabanie a zametanie

lístia v okolí kostola, kosenie neupravených hrobov na cintoríne a podobne. Chceme sa úprimne poďakovať vedeniu obce Papradno za každoročný finančný príspevok z rozpočtu obce na fungovanie nášho klubu. Ďakujeme aj starostovi Romanovi Španihelovi, ktorý nám pomáha v rozvíjaní v našich aktivitách, vybaví čo sa dá. Každoročne nám daruje aj osobný finančný príspevok. Naša vďaka patrí aj Hanke Beníkovej za poskytnutie priestorov na Kolibe, prípravu pohostenia, varenia gulášu, ochutnávku syrov. Vedeť si svoju kroniku, v ktorej zaznamenávame celoročné akcie, doplnené fotografiami. Za grafickú úpravu kroniky ďakujeme Márii Váchalíkovej. Títo menovaní prispievajú k tomu, aby sme sa mohli stretávať. Aj vďaka nim cítime, že im na nás záleží a nepatríme do „starého železa“. Touto cestou srdečne medzi nás pozývame ďalších členov. Tešíme sa, keď naše rednúce rady dopĺňajú aj tí „mladší“ dôchodcovia a cítia sa medzi nami dobre. Ved' život po šesťdesiatke prechádza do krásnej jesene života a tú sa oplatí prežívať spoločne. **Emília Gáciková**

I. trieda mužů

1. Visolaje	13	8	2	3	32:17	26
2. Streženice	13	7	4	2	28:14	25
3. Malé Lednice	14	8	1	5	23:13	25
4. Papradno	14	6	5	3	17:17	23
5. Brvníšte	14	6	4	4	28:13	22
6. Košeca	14	6	4	4	28:25	22
7. D. Kočkovce	14	6	4	4	20:20	22
8. Lysá	14	5	4	5	27:23	19
9. Bolešov	14	5	2	7	18:29	17
10. Plevník	14	5	1	8	27:23	16
11. Tuchyňa	14	4	3	7	15:29	15
12. Jasenica	14	2	4	8	16:30	10
13. D. Mariková	14	2	2	10	10:36	8

V. liga sever dorastenci

1. Borčice	19	17	1	1	80:11	52
2. Dolná Súča	18	15	2	1	71:19	47
3. Drietoma	19	12	6	1	53:29	42
4. Bošáca	19	12	1	6	43:30	37
5. Domaniža	18	11	2	5	56:27	35
6. Tren. Turná	19	8	2	9	50:40	26
7. Stará Turá	18	8	2	8	54:50	26
8. Chynorany	19	8	1	10	67:58	25
9. Kanianka	18	7	1	10	54:61	22
10. Svinná	19	6	3	10	31:55	21
11. Šimonovany	18	5	5	8	24:25	20
12. Opatová	17	5	2	10	24:58	17
13. Prečín	18	4	4	10	31:41	16
14. Papradno	17	3	4	10	29:45	13
15. D. Kočkovce	19	4	0	15	23:83	12
16. Dubodiel	19	3	2	14	30:88	11

III. liga Sever SŽ

1. Kanianka	14	11	1	2	52:16	34
2. Nemšová	14	11	1	2	45:14	34
3. Nováky	14	10	3	1	49:14	33
4. N. Mesto n/V	14	7	4	3	35:22	25
5. Nitr. Rudno	14	7	1	6	51:31	22
6. Beluša	14	6	4	4	26:20	22
7. N. Dubnica	14	5	5	4	40:25	20
8. D. Vestenice	14	6	2	6	39:42	20
9. Bánovce n/B	14	4	4	6	40:39	16
10. Papradno	14	5	1	8	22:46	16
11. H. Nitra B	14	4	3	7	26:23	15
12. Z. Kostofany	14	3	3	8	20:64	12
13. Svinná	14	1	1	12	17:53	4
14. L. Rovne	14	1	1	12	13:66	4

III. liga Sever MŽ

1. N. Mesto n/V	14	13	1	0	132:7	40
2. Nitr. Rudno	14	12	1	1	95:28	37
3. Nemšová	14	10	1	3	72:24	31
4. Led. Rovne	14	9	0	5	44:34	27
5. Bánovce n/B	14	8	1	5	76:34	25
6. Horná Nitra B	13	7	2	4	52:27	23
7. Z. Kostofany	14	7	1	6	50:32	22
8. D. Vestenice	14	6	3	5	41:46	21
9. Kanianka	14	5	3	6	49:53	18
10. N. Dubnica	13	5	2	6	63:43	17
11. Nováky	14	3	3	8	29:78	12
12. Beluša	14	2	0	12	18:87	6
13. Svinná	14	1	0	13	27:112	3
14. Papradno	14	0	0	14	6:149	0

Vladimír Košút so svojimi zverencami

Krátke sústredenie a prípravné zápasy

Áká bola príprava futbalistov TJ Žiar Papradno na jarnú sezónu? Zmenil sa o nej predseda TJ Stanislav Lališ:

Mužstvo dospelých pod vedením trénera Pavla Zvaka začalo so zimnou prípravou 10. januára. Počas priaznivej zimy využívali ihrisko s umelou trávou a tiež priestory školskej telocvične. Od februára hrali prípravné zápasy: s Prečínom prehrali 2:0, s Brezovou pod Bradlom 3:2, s Jasenicou vyhrali 5:0. Pokračovali v marci, so Sverepcom to bolo nerozhodne 2:2. Od 6. do 9. februára sa „A“ mužstvo doplnené dorastencami zúčastnilo sústredenia v Brezovej pod Bradlom. Mužov pre jarnú časť posilnil František Brezničan, Jozef Pavlík a Martin Žilničik.

Dorastencov v príprave viedli Ľubo Santus s Miroom Koreníkom. Na kvalite obsadenom turnaji v Predmieri obsadili 5. miesto a vyhrali nad účastníkom II. dorasteneckej ligy Bytčou 2:1. Z mužstva na vlastnú žiadosť odišiel na hosťovanie do Brvníšte Martin Hrebičik.

Družstvo mladších žiakov pripravoval Vlado Košút, ktorý vo februári oslávil päťdesiatku. Vladovu niekoľkoročnú prácu s mládežou ocenili aj funkcionári Oblastného futbalového a Západoslovenského zväzu na konferencii 11.1. 2014. Vlado, prijmi dodatočne od nás všetkých, ktorí máme radi futbal poďakovanie za tvoju prácu pri výchove mládeže a tiež gratuláciu k nedávnomu jubileu.

Zimné športy nemali v zimných mesiacoch „zelenú“. Mínusové teploty dlhšie netrvali ani v oblasti Javorníkov. Sneh chýbal, nekonal sa ani tradičný prechod na bežkách Javorníkmi (organizátorom býva KST Považská Bystrica). Aj preto je namieste poďakovanie hokejbalistom v Papradne za klzisko, hoci neslúžilo tak dlho, aby boli nadšenci korčulí a hokejok spokojní.

Na Kolibe vás čakajú

Koliba v Papradne je k dispozícii návštevníkom od apríla v piatky, soboty a nedele od 11. h až do júla. Cez letné mesiace júl, august a september budete môcť si posedenie na Kolibe dať do plánu na hociaký deň v týždni. Otvorené bude každý deň.

Veľkonočné hodovanie s chutnými jedlami z jahňaciny (21. 4.) tradične niekoľko rokov naplnia priestory Koliby, stretávajú sa tu hostia z okolia s niektorými domácimi turistami, ktorí takto završia tradičný výstup na Holý vršok.

Bačova cesta (31. 5.) bude pripravená pre návštevníkov, samozrejme, že jej budú dominovať výrobky farmy, ktoré si môžete kúpiť. Túto sobotu si prídu na svoje aj deti, veď je to čas osláv ich sviatku Medzinárodného dňa detí.

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č.315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing.Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@cs-spapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Ing.Magdaléna Balušíková, Ambro Balušík, Mgr. Denisa Macošincová, Mgr. Petra Mikitová e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petriková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolene Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg.číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.